

144. БИТКАТА НА ЧЕТАТА НА ХАДЖИ ДИМИТЪР И СТЕФАН КАРАДЖА ПРИ КЪНЛЪ ДЕРЕ (КЪРВАВ ДОЛ)

Като стигат (четата) в Кънлъ дере и лягат да почиват и оставят един да пази, ама и той заспива. Идва един турчин от с. Лужна (сега го няма), който пътувал с момичето си в каруца. Имал ловно куче и то излайва. Момичето вижда комитите и казва на баща си. Той обръща каруцата и казва в Лужна на онбашията и са събира много армия. Отиват да ги фащат.

Комитите успели да вземат пусията на турците. Хаджи Димитър казва по вечеря: Стефане изтегляй момчетата към гората. Караджата е бил откъм дола. Той отива и са униса в боя. Пашата го видял като сече със сабята и казал: Жив го искам. Караджата съсякъл една петорка, втора петорка и тогава пашата рекъл да стрелят в краката му и го раняват на четири места. И го хващат и го закарват в шатрата на пашата. Там Караджата поискал една цигара от него. Пашата го разпитва и го кара да не стават язък момчетата да им каже да се предадат и ще ти пощадят. Рекъл му да каже на Хаджията да предаде неговите момчета. Ама той му казал, че вече са едно и отказал.

Боят затихва и Хаджи Димитър успява да изтегли хората.

Пашата рекъл на Стефан Караджа, че не могат да съборат империята, а той му казал: „Ний излязохме да покажем на Европа как се умира за свобода“.

Преспали в Лужна и на другия дан отишли в Търново. Преди туй трябвало Караджата да слези от Кънлъ дере (преди туй са казвало: Кара кази кьопрюсу – моста на черната мома) на пътя. Ама не можел да ходи и пашата извиква един як турски войник да го занесе долу до моста и когато Караджата се качва на гърба му му казва на пашата: „Паша ефенди, доживях да възседна турски войник“. И след туй го качват на каруца.

Чул съм го от дядо си Симеон от с. Вишовград, който е бил тогава на 16 години и е бил мобилизиран да кара вода на турците по време на сражението.